EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.9.2007
KOM(2007) 533 slutlig

-

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om tredjeländers behandling av kravet på viseringar i strid med ömsesidighetsprincipen

i enlighet med artikel 1.5 i rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav, ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 vad gäller ömsesidighetsmekanismen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

I.	**Inledning**	3
II.	**Underrättelser från Bulgarien och Rumänien om avvikelser från ömsesidighetsprincipen**	3
III.	**Resultat som uppnåtts sedan kommissionens andra ömsesidighetsrapport**	4
1.	**Fall i vilka ömsesidighetsfrågan inte bedöms vara aktuell**	4
1.1.	Bolivia	4
1.2.	Costa Rica	4
2.	**Fullständig ömsesidighet nu införd**	4
2.1.	Mexiko	4
2.2.	Nya Zeeland	5
3.	**Pågående åtgärder för att uppnå ömsesidighet**	5
3.1.	Brasilien	5
3.2.	Brunei	5
3.3.	Israel	6
3.4.	Japan	6
3.5.	Malaysia	6
3.6.	Panama	7
3.7.	Paraguay	7
3.8.	Singapore	7
4.	**Ytterligare framsteg med att införa ömsesidighet efter rapporten av den 3 oktober 2006**	8
4.1.	Australien	8
5.	**Inga framsteg med att införa ömsesidighet efter rapporten av den 3 oktober 2006**	9
5.1.	Kanada	9
5.2.	Förenta staterna	10
IV.	**Slutsats**	11

I. Inledning

Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna (bilaga I till förordningen, ”den negativa listan”), och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (bilaga II till förordningen, ”den positiva listan”),[1] ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005[2], är den rättsakt som ligger till grund för vår viseringspolitik och ömsesidighetsmekanism. En fullständig beskrivning av denna mekanism finns i den första[3] respektive andra[4] ömsesidighetsrapporten.

I sin andra rapport drog kommissionen följande slutsats:

”Kommissionen anser att dialogen med tredjeländer enligt den nya ömsesidighetsprincipen redan har visat sig effektiv: *Den kontinuerliga och betydande minskningen av antalet ”avvikelser från ömsesidighetsprincipen” (fall där ett tredjeland behåller viseringskravet för medborgarna i en medlemsstat) är enligt kommissionen ett anmärkningsvärt resultat.*[5]

I fråga om Förenta staterna är situationen emellertid fortsatt låst, under det att den håller på att förbättras med avseende på Australien, Brunei och Kanada. Den framtida utvecklingen när det gäller dessa länder är avgörande för bedömningen av lämpligaste metod för att åstadkomma konkreta framsteg i fråga om ömsesidighet.

Eftersom det är av största vikt att full ömsesidighet uppnås avser kommissionen att på nytt lägga fram en rapport för rådet och Europaparlamentet senast den 31 mars 2007 och att lämna lämpliga konkreta förslag om avvikelserna från ömsesidighetsprincipen kvarstår, trots att man formellt sett, i enlighet med artikel 1.5 i förordning (EG) nr 539/2001 inte behöver framlägga någon rapport förrän den 30 juni 2008.”

I sina slutsatser av den 5–6 oktober 2006 godtog rådet att kommissionen behöver fortsätta arbetet med att uppnå fullständig ömsesidighet i fråga om visering med de tredjeländer som ännu inte tillämpar denna princip.

I juni 2007 bekräftade kommissionen att den skjutit upp framläggandet av sin rapport om ömsesidighet på grund av utvecklingen i vissa av dessa tredjeländer.

Den föreliggande, tredje, rapporten gäller de kontakter som kommissionen, sedan antagandet av rådets slutsatser av den 5–6 oktober 2006, har haft med de tredjeländer på den positiva listan som fortsätter att kräva visum av medborgare från medlemsstaterna.

II. Underrättelser från Bulgarien och Rumänien om avvikelser från ömsesidighetsprincipen

Som en uppföljning av sin anslutning till Europeiska unionen måste Bulgarien och Rumänien fr.o.m. den 1 januari 2007, i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 851/2005, deklarera avvikelser från ömsesidighetsprincipen.

---

1 EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.
2 EUT L 141, 4.6.2005, s. 3.
3 KOM(2006) 3 slutlig.
4 KOM(2006) 568 slutlig.
5 Se bilagorna 1A och 1B i rapporten om ömsesidigheten av den 10 januari 2006.

Den 13 februari 2007[6] deklarerade Bulgarien bristande överensstämmelse med ömsesidighetsprincipen i fråga om följande länder: Australien, Bolivia, Brunei, Costa Rica, Förenta staterna, Kanada, Malaysia, Mexico, Nya Zeeland, Panama och Singapore. Bulgarien uppgav också att landet har undertecknat avtal om viseringsfrihet med Israel och Paraguay som inte trätt i kraft beroende på att ratificeringsförfarandet pågår. Bulgariska medborgare är fortfarande ålagda viseringsskyldighet för inresa i dessa två länder.

Den 21 februari 2007[7] deklarerade Bulgarien bristande överensstämmelse med ömsesidighetsprincipen i fråga om följande länder: Australien, Brasilien, Brunei, Costa Rica, Förenta staterna, Israel, Japan, Kanada, Nya Zeeland, Panama och Paraguay.

III. Resultat som uppnåtts sedan kommissionens andra ömsesidighetsrapport

Efter det att rådet den 5–6 oktober 2006 medgivit att det förelåg ett behov av att fortsätta arbetet för fullständig ömsesidighet, återupptog kommissionen sina ansträngningar.

1. Fall i vilka ömsesidighetsfrågan inte bedöms vara aktuell

1.1. Bolivia

Anmälan: Bulgarien

Enligt rådets förordning (EG) nr 1932/2006 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001[8] har Bolivia förts upp i bilaga I, vilket innebär att viseringskrav har införts för bolivianska medborgare fr.o.m. den 1 april 2007. På grund av denna förändring är ömsesidighetsmekanismen inte längre tillämplig i fallet Bolivia.

1.2. Costa Rica

Anmälan: Bulgarien

Rundskrivelsen från generaldirektören med ansvar för migrations- och utlänningsfrågor av den 14 juli 2006, som överlämnades till kommissionen av de costaricanska myndigheterna den 20 juli 2006, visar att Bulgarien återfinns i den första gruppen länder, vilkas medborgare kan besöka Costa Rica utan visum under maximalt 90 dagar.

2. Fullständig ömsesidighet nu införd

2.1. Mexiko

Anmälan: Bulgarien

Den 26 februari 2007[9] underrättade Bulgarien kommissionen om att Bulgarien, fr.o.m. den 11 mars 2007, är undantaget från viseringskraven vid transiteringar och kortare vistelser på högst 90 dagar inom en sexmånadersperiod från dagen för inresan.

---

6 EUT C 75, 3.4.2007, s. 5.
7 EUT C 75, 3.4.2007, s. 6.
8 EUT L 29, 3.2. 2007, s. 10.
9 EUT C 75, 3.4.2007, s. 5.

Bedömning

Ett fullständigt ömsesidigt viseringsundantag har nu uppnåtts med samtliga medlemsstater och associerade Schengenländer.

2.2. Nya Zeeland

Anmälan: Bulgarien och Rumänien.

Den 13 mars 2007 underrättade Nya Zeeland kommissionen om att landet har beslutat att slopa kraven på besöksvisum för bulgariska och rumänska medborgare vid inresa till Nya Zeeland för vistelser på högst tre månader. Beslutet trädde i kraft den 30 juli 2007.

Bedömning

Ett fullständigt ömsesidigt viseringsundantag har nu uppnåtts med samtliga medlemsstater och associerade Schengenländer.

3. Pågående åtgärder för att uppnå ömsesidighet

3.1. Brasilien

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 9 juli 2007 antog kommissionen en rekommendation till rådet om att inleda förhandlingar med Brasilien om ett avtal om viseringsundantag mellan Europeiska gemenskapen och Brasilien. Det skulle i så fall vara den första gången som ett bilateralt viseringsundantag förhandlas fram mellan gemenskapen och ett tredjeland.

3.2. Brunei

Anmälan: Bulgarien och Rumänien

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 6 oktober 2006 underrättade Brunei kommissionen om ett beslut av landets regering om att bevilja samtliga Schengenstater 30 dagars viseringsundantag från och med den 1 oktober 2006. Enligt uppgift på vissa av Bruneis statliga hemsidor finns inga upplysningar om det 30 dagar långa viseringsundantaget för samtliga Schengenmedlemmar och associerade stater. Kommissionen har begärt att Bruneis myndigheter ska klargöra läget. Mot bakgrund av underrättelserna från Bulgarien och Rumänien uppmanade kommissionen Bruneis myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa lika behandling med avseende på viseringar till medborgare i Bulgarien och Rumänien.

Bedömning

Bedömningen kan först göras när svaren från Bruneis myndigheter har inkommit.

3.3. Israel

Anmälan: Bulgarien och Rumänien.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 27 april underrättade Bulgarien kommissionen om att avtalet mellan Bulgarien och Israel om slopande av viseringskraven har trätt i kraft. Som en följd av detta är bulgariska medborgare, fr.o.m. den 15 juli 2007, undantagna från viseringskraven för transiteringar och kortare vistelser som inte överstiger tre månader under ett halvår.

Den 17 juli 2007 uppmanade kommissionen de israeliska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja rumänska medborgare tre månaders viseringsfria vistelser.

Bedömning

För Bulgarien gäller ömsesidiga viseringsundantag redan. Med avseende på Rumänien kan bedömningen göras så snart svaret från de israeliska myndigheterna inkommit.

3.4. Japan

Anmälningar: Rumänien

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 6 juli 2007 uppmanade kommissionen de japanska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja rumänska medborgare tre månaders viseringsfria vistelser.

Bedömning

Bedömningen kan först göras när svaret från de japanska myndigheterna har inkommit.

3.5. Malaysia

Anmälan: Bulgarien

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 14 januari 2007 underrättade de malaysiska myndigheterna kommissionen om att de på grundval av ömsesidighet har förlängt de viseringsfria vistelserna för medborgare i Estland, Lettland och Slovenien till 90 dagar.

I fallet Bulgarien uppmanade kommissionen de malaysiska myndigheterna att klargöra hur länge bulgariska medborgare har rätt att vistas på malaysiskt territorium utan visering och begärde att den viseringsfria vistelsen skulle förlängas till tre månader, om nuvarande tillåtna period är kortare.

Bedömning

Kommissionen välkomnar Malaysias insatser för att skapa full ömsesidighet genom att bevilja en viseringsfri vistelse på tre månader för medborgarna i samtliga medlemsstater, och den förväntar sig att dessa framsteg, snarast möjligt, även kommer att gälla den senaste uppmaningen om att uppnå fullständig ömsesidighet i fråga om Bulgariens medborgare.

3.6. Panama

Anmälningar: Bulgarien och Rumänien.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 5 juli 2007 uppmanade kommissionen panamanska myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja bulgariska och rumänska medborgare tre månaders viseringsfria vistelser.

Bedömning

Bedömningen kan göras först när svaren från de panamanska myndigheterna har inkommit.

3.7. Paraguay

Anmälningar: Bulgarien och Rumänien.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Den 9 juli 2007 uppmanade kommissionen paraguayanska myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja bulgariska och rumänska medborgare tre månaders viseringsfria vistelser.

Bedömning

Bedömningen kan göras först när svaren från de paraguayanska myndigheterna har inkommit.

3.8. Singapore

Nuvarande situation

Viseringsundantag begränsat till vistelser på högst 30 dagar, men vistelsen kan lokalt förlängas med ytterligare två 30-dagarsperioder.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

I september 2006 bekräftade de singaporianska myndigheterna att medborgare i tre länder beviljas viseringsundantag under en period av 90 dagar på grundval av vissa särskilda rättsliga instrument, nämligen Programmet för viseringsfrihet för amerikanska medborgare samt Frihandelsavtalet för australiska och sydkoreanska medborgare.

Bedömning

Eftersom medborgare från tre länder omfattas av inrese- och uppehållsregler som är mer fördelaktiga än de regler som gäller EU-medborgare, bör tillämpningen av ömsesidighetsprincipen på Singapore ses över.

Kommissionen föreslår diskussioner om vilka åtgärder som lämpar sig bäst för att få till stånd en anpassning i enlighet med den ordning som gäller för medborgarna i de tre ovannämnda länderna. Det bör övervägas om detta mål kan uppnås politiskt och rättsligt genom ett unilateralt beslut av de singaporianska myndigheterna. Alternativt kan ett bilateralt avtal om viseringsundantag mellan Europeiska gemenskapen och Singapore övervägas.

4. Ytterligare framsteg med att införa ömsesidighet efter rapporten av den 3 oktober 2006

4.1. Australien

Nuvarande situation

Australien kräver s.k. ETA-visering (”Electronic Travel Authority”) av medborgare från fjorton medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland och Sverige), samt av isländska och norska medborgare.

S.k. eVisa (e676) krävs för medborgarna från elva medlemsstater (Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien). Av dessa omfattas sju medlemsstater (Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern och Slovenien) av s.k. automatiskt beviljande (”autogrant facility”).

Fr.o.m. den 1 juli 2007 tas ingen avgift ut för e676-viseringar om vistelsen understiger tre månader, vilket också gäller affärsbesöksviseringar, som utfärdas för högst tre månader.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Efter rapporten av den 3 oktober 2006 har Australien genomfört automatiskt beviljande för ytterligare tre medlemsstater, nämligen Litauen fr.o.m. den 1 december 2006, Ungern fr.o.m. den 15 januari 2007 och Cypern fr.o.m. den 1 juli 2007.

Den 28 mars 2007 fick Bulgarien och Rumänien del av e676-viseringstjänsten.

Dessutom har de australiska myndigheterna lämnat klargöranden om de fyra kriterier som tillämpas för att bedöma om ett land skall omfattas av e676 och därefter det automatiska beviljandet. Dessa fyra kriterier är:

– Andelen godkända beviljanden.

– Ändrad andel personer som inte återvänder. Besökare som stannar kvar efter viseringstidens slut

– Andelen skyddsviseringar, alltså besökare som anländer på turistvisum och sedan ansöker om skyddsvisum.

– Andelen avregistreringar.

Dessutom uppgav de australiska myndigheterna att Bulgarien, Polen, Rumänien och Slovakien ännu inte kan komma i fråga för ”automatiska beviljande”, men att frågan skulle ses över igen i juli–augusti 2007. De meddelade också att fastän 65–70 % av ansökningarna om automatiska beviljanden behandlas ”automatiskt”, kan vissa grupper (t.ex. personer under arton eller över sjuttio års ålder) inte behandlas automatiskt, p.g.a. att intyg om målsmans medgivande respektive om god hälsa saknas. Vidare uppgav de att systemet eVisitors skulle vara infört vid halvårsskiftet 2008. Samtliga medlemsstater, som är de första länderna som drar nytta av detta system, skulle komma att omfattas av systemet eVisitors oberoende av deras status.

Bedömning

Kommissionen välkomnar de framsteg som Bulgarien och Rumänien har gjort för att få e676-status, Cyperns, Litauens och Ungerns framsteg mot automatiskt beviljande och avskaffandet fr.o.m. den 1 juli 2007 av viseringsavgiften för e676-viseringar för vistelser som inte överstiger tre månader.

Dessutom är det uppmuntrande att de tekniska förbättringar som krävs för att införa systemet eVisitors går som planerat, vilket bör leda till lika behandling av medborgarna i samtliga medlemsstater senast vid halvårsskiftet 2008. Under tiden kommer kommissionen att fortsätta att på nära håll följa utvecklingen av villkoren för att bevilja viseringar, särskilt täckningen av ETA-systemet och det automatiska beviljandet e676.

5. Inga framsteg med att införa ömsesidighet efter rapporten av den 3 oktober 2006

5.1. Kanada

Nuvarande situation

Viseringskravet bibehålls i fråga om medborgare i Bulgarien, Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

I november 2006 lämnade de kanadensiska myndigheterna förklaringar om vilka huvudsakliga trösklar som tillämpas för att avgöra om viseringskravet kan avskaffas. Dessa är: andelen viseringsavslag, andelen överträdelser mot invandringslagstiftningen, passäkerhet, systemet för utfärdande av pass, information om förkomna och stulna pass, säkerhet samt hävdande av flyktingstatus. De uppgav att klargöranden om dessa trösklar och tillämpningen av dem kommer att läggas fram för de berörda medlemsstaterna och kommissionen, så snart de formellt har antagits.

En ny ram för samarbetet har genom skriftväxling upprättats mellan kommissionen och kanadensiska myndigheter. Som en del av dessa gemensamma överläggningar om invandring och asylfrågor inrättades en gemensam viseringsarbetsgrupp för att ta upp viseringsfrågor och viseringsvillkor. Efter en beklaglig försening i arbetet med att lämna klargöranden om trösklarna, hölls de första gemensamma överläggningarna om invandring och asylfrågor den 20 juli 2007. Vid detta möte beskrev de kanadensiska myndigheterna sin översyn av kriterierna för viseringsundantag och förklarade att de skulle genomföra tekniska besök i varje berörd medlemsstat under kommande månader. De avser att besöka fyra medlemsstater i november 2007 och ytterligare fyra i februari 2008 för samtal om tekniska frågor. Vad gäller återtagande av medborgare har kommissionen uttalat att om Kanada önskar ingå återtagandeavtal, bör ett sådant avtal ingås mellan EG och Kanada, eftersom återtagandefrågan omfattas av gemenskapens behörighet.

Den kanadensiske premiärministern tillkännagav vid mötet mellan EU och Kanade i Berlin den 4 juni 2007 att han förstod den vikt som EU tillmäter resor utan visering. Han uppgav att Kanada grundar sina beslut på bedömningar av omständigheterna i varje enskilt land, och inte på ömsesidighet, samt att resandet mellan Förenta staterna och Kanada är en mycket viktig

fråga i detta avseende. Han sade emellertid att alla kvarvarande medlemsstater rör sig i rätt riktning och att viseringskravet möjligen kan avskaffas för en eller två medlemsstater senare i år.

Bedömning

Kanada har gjort sin översyn på viseringsområdet öppnare och lämnat mer information om trösklarna och deras genomförande, även om det har tagit lång tid. Viseringskravet har inte avskaffats för någon medlemsstat sedan detta skedde för Estland i september 2006.

Mot bakgrund av uttalandena från den kanadensiske premiärministern och förklaringar som lämnats vid tekniska överläggningar, förväntar sig kommissionen att övervakningsförfarandet med avseende på de kvarvarande EU-medlemsstaterna kommer att fortsätta utan dröjsmål, nu när kriterierna för en förnyad bedömning av viseringskraven har klargjorts. Kommissionen föreslår att Kanada för att visa sin beslutsamhet att lösa frågan eftersträvar ett avskaffande av viseringskraven för en eller flera EU-medlemsstater före årets slut och att landet visar på ytterligare konkreta framsteg mot ömsesidighet första halvåret 2008. Om sådana framsteg inte uppnås, kan lämpliga åtgärder komma att övervägas mot Kanada.

5.2. Förenta staterna

Nuvarande situation

Viseringskrav bibehålls för medborgare i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Grekland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, och Slovakien.

Åtgärder som vidtagits för att uppnå ömsesidighet

Omedelbart efter antagandet av kommissionens andra rapport, översände kommissionens vice ordförande Franco Frattini en skrivelse till den amerikanske ministern för nationell säkerhet, Michael Chertoff. I denna skrivelse konstaterar Franco Frattini att inga konkreta framsteg kunnat rapporteras i fråga om Förenta staterna och understryker att åtskillnaden mellan medborgare från olika medlemsstater med avseende på viseringsregler varken är begripliga eller godtagbara. Han krävde klara och tydliga kriterier för att kunna inrätta en rad delmål i färdplanerna för att klargöra de olika faserna. Kommissionen fortsatte att ta upp frågan på såväl teknisk som politisk nivå, särskilt vid trojkamötet mellan EU:s och Förenta staternas ministrar med ansvar för rättsliga och inrikes frågor den 6 november 2006. Vi det tillfället klargjorde Michael Chertoff att den amerikanska regeringen höll på att utarbeta förslag till tänkbara lagändringar avseende programmet för viseringsundantag, genom vilka säkerheten skulle betonas mer än tidigare.

Vid sitt besök i Estland den 28 november 2006 tillkännagav president Bush sin avsikt att försöka ändra programmet för viseringsundantag på ett sådant sätt att resor inom ramen för programmet blir säkrare och att Förenta staterna kan påskynda nya länders tillträde till programmet. Den amerikanska regeringen kommer att leda ett nära samarbete med kongressen och Förenta staternas internationella samarbetsparter för att stärka programmets säkerhetsinslag.

Den 8 februari 2007 lade den amerikanska regeringen fram ett lagförslag om en modernisering av programmet för viseringsundantag. Därefter lades fler alternativa lagstiftningsförslag fram av enskilda kongressledamöter.

Som en uppföljning av rådets möte (RIF) av den 12–13 juni 2007, översände kommissionen och det tyska ordförandeskapet en skrivelse till Michael Chertoff den 29 juni 2007. Vidare översändes gemensamma skrivelser från kommissionen och det portugisiska ordförandeskapet till framstående kongressledamöter den 23 juli 2007. I dessa skrivelser påminde man om att ömsesidighet i fråga om viseringar är en del av EU:s gemensamma viseringspolitik. Man ställde också frågor om flera inslag i de förslag till ändringar av programmet för viseringsundantag som för närvarande diskuteras. I fråga om återtagande påpekades att om skyldigheterna enligt internationell rätt inte skulle visa sig tillräckliga, borde ett återtagandeavtal mellan EG och Förenta staterna tas under övervägande, eftersom återtagandefrågan omfattas av gemenskapens behörighet.

Den 3 augusti 2007 godkände president Bush lagen ”H.R. 1 Implementing Recommendations of the 9/11 Commission Act of 2007”. Artikel 711 i denna lag gäller modernisering av programmet för viseringsundantag. Till de viktigaste punkterna hör införandet av ett system för ETA-visering, för vilket en avgift kan tas ut; flexibilitet i andelen viseringsavslag för personer som inte är invandrare genom att andelen avslag under vissa villkor inte höjs från tre till tio procent, eller genom tillämpning av en ännu icke fastställd maximiandel för dem som stannar kvar; införande av ett biometriskt system för kontroller vid utresa med flyg, varigenom man kan fastställa avresa för inte mindre än 97 procent av de utlänningar som lämnar Förenta staterna med flyg; tillåtelse att resa till Förenta staterna enligt programmet för viseringsundantag innebär inte att personen i fråga har rätt att resa in i Förenta staterna; rapportering om förkomna eller stulna pass antingen till Interpol eller på annat sätt; krav på att tredjeländer skall godta återsändande av varje medborgare, före detta medborgare eller medborgare som är föremål för ett slutgiltigt exekverbart utvisningsbeslut; samt upprättande av ett bilateralt avtal om utbyte av uppgifter om passagerare.

Bedömning

Fastän inga konkreta framsteg har gjorts i diskussionerna med Förenta staterna om ömsesidighet i fråga om viseringar, gläds kommissionen åt att Förenta staterna har åtagit sig att reformera sitt program för viseringsundantag och verkligen genomfört dessa reformer. Förenta staternas skydd av sin nationella säkerhet skall till fullo respekteras samtidigt som också EU:s lagstiftning och politik till förmån för de medlemsstater som önskar tillträda programmet för viseringsundantag skall efterlevas. Det får inte skapas svårigheter för de EU-medborgare som redan åtnjuter rätten att resa inom ramen för programmet. Genomförandet av den ändrade lagstiftningen, inklusive alla följder för EU och medlemsstaterna, kommer att följas noggrant, i synnerhet inrättandet av ett elektroniskt system för resetillstånd. Kommissionen anser inte att det vore lämpligt att i detta skede vidta motåtgärder mot Förenta staterna, eftersom den nya lagstiftningen just har antagits och nu kommer att genomföras. Kommissionen utgår ifrån att inspektionsresor till aspirerande medlemsstater kommer att påbörjas under genomförandeperioden och att Förenta staterna kommer att göra allt som står i dess makt för att förverkliga de avsikter att reformera programmet för viseringsundantag som tillkännagivits av president Bush, så att det skyndsamt kan utvidgas till att också inbegripa de EU-medlemsstater som ännu inte omfattas.

IV. Slutsats

Kommissionen anser att dialogen med tredjeländer enligt den nya ömsesidighetsprincipen redan har visat sig vara effektiv. Sedan den infördes i juni 2005 – för drygt två år sedan – har

fullständig ömsesidighet i fråga om viseringar uppnåtts eller håller på att uppnås med ett antal viktiga tredjeländer. Detta gäller oavsett en ny utmaning i samband med underrättelserna från Bulgarien och Rumänien om bristande ömsesidighet i deras fall. Exempelvis slopade Nya Zeeland och Mexiko sina visumtvång för Bulgarien och Rumänien inom ett halvår efter det att dessa två länder blivit medlemmar av EU. Kommissionen har också gjort betydande framsteg i dialogen med Australien, som förväntas börja likabehandla samtliga medlemsstaters medborgare från och med halvårsskiftet 2008. Ett övergripande avtal om avskaffande av visum bör snart förhandlas fram med Brasilien.

Vad gäller Förenta staterna, torde antagandet av ny lagstiftning om en ändring av programmet för viseringsundantag bana vägen för en utvidgning av programmet till att omfatta samtliga medlemsstater. Nu när den nya lagstiftningen har antagits, kommer dess villkor och tidtabellen för deras genomförande att omsorgsfullt undersökas. Kommissionen förbehåller sig rätten att föreslå motåtgärder om de förväntade framstegen i riktning mot fullständig ömsesidighet inte görs i god tid.

Kanada har åtagit sig att göra sin översyn på viseringsområdet öppnare och lämnat mer information om de trösklar som tillämpas. För närvarande har emellertid inga framsteg gjorts i arbetet med att avskaffa viseringskraven. Kommissionen föreslår att Kanada uppmanas att avskaffa viseringskraven för en eller fler EU-medlemsstater före årets slut och att visa på ytterligare konkreta framsteg mot ömsesidighet första halvåret 2008, för att visa sin beslutsamhet att lösa frågan. Om sådana framsteg inte uppnås, kan lämpliga åtgärder komma att övervägas mot Kanada.

I enlighet med artikel 1.5 i rådets förordning (EG) nr 851/2005 skall kommissionen senast den 30 juni 2008 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.